

Boodschap voor Roepingenzondag

Ter voorlezing en/of publicatie
in het weekeinde van 21/22 april 2018

Geliefde broeders en zusters,
dierbare medegelovigen,

Op de vierde zondag in de paastijd wordt elk jaar een gedeelte voorgelezen uit de parabel van de goede Herder, naar het evangelie volgens Johannes. De kerk maakt van de gelegenheid gebruik om wereldwijd ons gebed en offer te vragen voor roepingen voor de herderlijke en priesterlijke taken in de kerk. De kerk bidt om mensen, die Jezus willen navolgen om Zijn herderlijk heilswerk te willen voortzetten.

Jezus roept direct al zijn apostelen aan het meer van Galilea. Gewone mensen, bezig met hun vissersberoep. Hij zegt tot hen: "Kom en volg mij, ik zal jullie vissers van mensen maken." Deze vissers laten daarop hun netten in de steek en volgen Jezus. Deze vissers zijn niet zomaar de volgelingen van Jezus, maar Jezus sluit ze in zijn hart. Dat voelen ze en daarom willen zij van hun kant ook Jezus in hun hart sluiten.

Ze trekken met Jezus mee en ze worden ook zelf door Jezus uitgezonden. Twee aan twee. Op zekere dag zelfs 72 in getal. Als ze weer terugkeren van hun evangelisatietocht, nodigt Jezus hen uit om eens even een rustige plaats op te zoeken, uit te rusten en bij te praten. Maar de mensen laten Jezus geen rust. Ze zoeken Hem op. Zo kunnen we lezen: "Toen Jezus de menigte zag kreeg hij medelijden, want ze waren als schapen zonder herder." Jezus wil hun herder zijn. Jezus ziet de opdringende menigte.

Het zijn waarschijnlijk de gewone mensen van zijn tijd, die Jezus achterna zijn gekomen. Het zijn de gewone mensen met hun alledaagse zorgen en met hun menselijke onvolmaaktheden. Geen heiligen dus. Maar deze mensen voelen dat Jezus hen in Zijn hart sluit en dat Zijn aandacht voor hen oprecht is. Het zijn de mensen die zich vaak niet begrepen voelen door de joodse overheid, die zware lasten op hun schouders legt en geen vinger uitsteekt om deze lasten te helpen dragen. Ze voelen zich vaak aan hun lot overgelaten of veroordeeld. Zij voelen zich als schapen zonder herder.

Deze hartelijke Jezus ziet deze mensen in het hart. Hij ziet hun levensverhaal, weerspiegeld in hun blikken. Hij ziet hun zoeken en tasten. Hun onmacht en hun schuld. Hij ziet hun zoeken naar houvast. Hun zoeken naar de goede weg door hun leven. Hij ziet de vragen op hun gezichten, waarop zij een antwoord verwachten maar dat hun niet gegeven wordt. Of het is een antwoord zonder begrip voor hun situatie.

We zien vandaag bij Jezus, hoe zijn herderlijke liefde voor deze mensen alle vermoeidheid bij Hem wegneemt. Nu is Hij er voor hen, want zij hebben Hem nodig. En Hij gaat hen onderrichten, wat later de apostel Johannes in zijn eerste brief als samenvatting van Jezus' Boodschap ons overdraagt:

“Vrienden, wij worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook. Nu reeds zijn wij kinderen van God en wij weten dat wij eens aan Hem gelijk zullen zijn omdat wij Hem zullen zien zoals Hij is.”

Deze boodschap geeft grond onder de voeten. Ze biedt houvast. Er is een God die van mensen houdt en hen als zijn kinderen beschouwt. De bekende priester-schrijver Henri Nouwen schrijft in één van zijn boeken dat we veel te weinig leven vanuit het besef dat we Gods kinderen zijn. Dat besef kan mensen vleugel geven. Of zoals Jezus het zegt: “Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij.”

Bij het zien van de menigte krijgt de herder Jezus medelijden. “Waar zijn de herders voor deze mensen?” zal Hij zich bezorgd en tegelijkertijd verontwaardigd hebben afgevraagd. Daarom wil Jezus hun herder zijn. Daarom begint Hij hen te onderrichten. Als een herder vertelt Jezus hen dat er een God is, wiens naam ‘Liefde’ is.

Jezus wijst hen verder de weg door het leven zoals een herder zijn schapen leidt naar grazige weiden. Hij leert hen wat waar is en wat leugen is, wat goed is en wat kwaad. Hij houdt hen het gebod van de naastenliefde voor. Hij roept op tot onderlinge verzoening en voorkomt dat er iemand wordt buitengesloten. Dat is wat de priesters in de Kerk in Jezus' naam doorgeven in Woord en Sacrament.

Met recht en reden mag Jezus van zichzelf zeggen: "Ik ben de goede herder." Ter verduidelijking voegt Hij nog eraan toe: "De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen." Want Jezus weet dat er herders zijn in allerlei soorten. Ook weet hij dat er herders zijn die zich als huurlingen gedragen. De profeet Ezechiël zei al eeuwen eerder: "Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde verloren lopen. Wee de herders die zichzelf weiden. "

Jezus ziet de menigte en krijgt medelijden en vraagt zich af: "Waar zijn de herders die hart willen hebben voor deze mensen? Daarom zegt Hij: "De oogst is groot. Arbeiders zijn er maar weinig. Bidt de Heer van de oogst om arbeiders te sturen, opdat het herderlijke werk voortgang vindt." Dat is de intentie van deze Roepingenzondag: mensen die als Jezus herder willen, opdat er geen schapen aandacht tekort komen.

Na Pasen gaf Jezus aan de apostelen de opdracht om Hem als de goede Herder bekend te maken. En met deze boodschap zijn ze uitgetrokken, zoals de eerste lezing uit de Handelingen ons vertelt. Want op Jezus kunnen we ook ons leven bouwen, want Hij is de hoeksteen en geen andere Naam onder de hemel is aan de mensen gegeven waarin wij gered moeten worden.

Door de eeuwen heen klinkt deze boodschap. In de ene periode kwam de Kerk tot bloei. Een andere periode werd gekenmerkt door neergang. In onze tijd durven velen slechts fluisterend te spreken over hun geloof en over de kerk.

Spreken over de priesterroeping verstomt. Misschien heeft de Kerk het ook aan zichzelf te wijten na financiële fraude en misbruik van de kant van haar priesters en religieuzen. Maar de Kerk is als mensenkerk nooit een volmaakte kerk geweest.

Toch is het een feit, dat ze als zondige mensengemeenschap door Jezus is uitgekozen en uitgezonden met Diens goddelijke boodschap van het Koninkrijk Gods. De kerk is dus een gewone mensengemeenschap met een goddelijke boodschap. Dat risico met de Kerk was Jezus bekend en Hij heeft het niettemin genomen. Het is eigenlijk het risico dat Hij met elke mens neemt. Jezus behelpt zich met ons soort mensen.

Opvallend is dat de kerk steeds tot bloei kwam, als er heiligen in de kerk het voortouw namen en zich daarbij grote persoonlijke opofferingen getroostten. We mogen onder anderen denken aan: Mgr. Rutten in Maastricht, deken Thijssen in Sittard, Mgr. Savelberg in Heerlen, Clara Fey in Aken, Arnold Janssen en diverse zusters in Steyl, Pater Karel van Munstergeleen. Deze mensen versmolten als het ware met de boodschap van Jezus. Deze mensen toonden zich de goede herders waaraan de kerk behoefte heeft. Om deze mensen willen wij bidden op deze Roepingenzondag.

Maar ik vraag u ook te offeren, want onze priesteropleiding is duur en we willen graag dat onze priesters goed opgeleid zijn tot ware herders, lijkend op de goede Herder, onze Heer Jezus. Daarom vraag ik een goede gave voor de priesteropleiding. Bij voorbaat dank. Amen.

Roermond, april 2018

Mgr. Hub Schnackers,
diocesaan administrator